

	Jak jste se manželem seznámili?	
	<p>Oba jsme maturovali v roce 1947. Je to dávnověk, to jste ještě asi nebyli na světě. Setkali jsme se v Praze, manžel maturoval v Prostějově, já v Praze a začali jsme chodit společně na přednášky. Zapsali jsme si na Filozofické fakultě sociologii, psychologii, zkrátka takový obecný úvod, ale přitom jsme chodili na Státní knihovnickou školu na knihovnické předměty. Ta byla potom převedena jako studijní obor „lidovýchova ve vzdělávání dospělých a knihovníků“ na Pedagogickou fakultu, takže my máme v indexu přestup z Filozofické fakulty na Pedagogickou.</p>	<p>DÁVNOVĚK Praha SPOLEČNĚ NA PŘEDNÁŠKY Státní knihovnická škola OBECNÝ ÚVOD KNIHOVNICKÉ PŘEDMĚTY PŘESTUP</p>
	V době vašeho studia se tedy měnila fakulta?	
	<p>Ano. My jsme potom skončili v 50. roce, toto je můj index. Já jsem totiž manželův index dala do archivu. Když zemřel, jeho pozůstalost a všechno jsem předala. Fotka v indexu je od „Štremigra“, on dělal v Praze takové dobré fotky. A tohle je manželova maturitní fotka. Takže jsme se poznali po maturitě, studovali jsme obor knihovnictví a tak jako bývá zvykem i za vašeho studia, také jsme si přivydělávali na různých brigádách. Já jsem dělala tajemnici ve Svazu českých knihovníků, manžel dokumentaci ve Státní technické knihovně a kromě toho jsme jezdili v sobotu s bibliobusem, s pojízdnou knihovnou, do Sedlce.</p>	<p>INDEX POZŮSTALOST BRIGÁDY Svaz českých knihovníků BIBLIOBUS Státní technická knihovna</p>
	Už tenkrát to organizovala Městská knihovna?	
	<p>Ano, městská knihovna. Bibliobus byl v roce 1949 nebo 1950. Byla to krásná štace, protože to bylo u řeky, rodinné domky, zahrádky. Nosili nám třešně a jablka a tak. To byla příjemná stanice. Tak jsme si takto přivydělávali a chodili na různé výlety. Naše rodina, která potom vznikla, nikdy neměla auto. Celý život jsme byli bez auta, takže jsme hodně chodili, turistika byla naše záliba. No a pokud jde o obor, další studium se vyvíjelo tak, že manžel musel napřed nastoupit na prezenční vojenskou službu. To bylo v letech 1951 - 1953. Jeho postihlo to, že poslední rok ještě vysokoškoláci měli dvouletou vojenskou službu, potom už byla vojna součástí studia. Byl ve Vimperku a to byla taková tvrdá vojna za Čepičky, byli tam z východního Slovenska a potom tam byli posíláni takoví pologramotní vojáci a vysokoškoláci.</p>	<p>KRÁSNÁ ŠTACE Přivydělávání Rodina Studium TURISTIKA BEZ AUTA TVRDÁ VOJNA</p>
	Byl to technický prapor?	
	<p>Ne, nebyli to PTP, ale byla to první linie. Jako hranice s kapitalistickým světem. Takže manžel absolvoval vojnu, ale mezitím jsme už měli v roce 1951 první dítě. V květnu se narodila Jana a v říjnu šel na vojnu a za celé ty dva roky byl jenom jednou doma. Já jsem za ním jela například na vánoce. Na štědrý den jsem seděla v politicko-výchovné světlici a pak přišel</p>	<p>PRVNÍ LINIE PRVNÍ DÍTĚ DOCENT DRTINA ODBORNÝ</p>

	<p>domů na tu jednu jedinou návštěvu. Dítě v kočárku volalo na vojáky táto, protože mělo v paměti tu uniformu. Když se vrátil, nastoupil po vojně v roce 1953 na fakultu k docentu Drtinovi a tam byl jako odborný asistent. Já jsem dělala v metodickém kabinetě v knihovnickém institutu v Klementinu, vzpomínám, jak jsem pádila přes Karlův most, abych stihla vyzvednout dítě z jeslí. A taky jsme je tam jednou zapomněli, jsme se nějak špatně dohodli, tak nám paní školnice přivedla dítě domů.</p>	<p>ASISTENT KNIHOVNICKÝ INSTITUT JESLE</p>
	<p>Dělala jste tedy metodiku v Národní knihovně?</p>	
	<p>Ano, tam byla součást náplně práce třetina služebních cest po knihovnách, tak jsem dost poznala, ale zároveň jsem si musela zařizovat hlídání, babičku, no bylo to náročné. Zajímavé, ale náročné. Potom, v roce 1955 bylo druhé dítě, to byl kluk a manžel pak pokračoval na katedře knihovnictví. Docent Drtina měl předmětový katalog a ty náročnější předměty a tito mladí asistenti měli úvod do studia a první ročníky. A protože neměli žádné učebnice, tak jeho první práce (prof. Cejпка, pozn. red.) jsou Základy knihovnictví, dal dohromady materiál, který by měli studenti k dispozici. No a taková větší práce, řekla bych, byla jeho studie o Mahenovi.</p>	<p>SLUŽEBNÍ CESTY NÁROČNÉ ŽÁDNÉ UČEBNICE ZÁKLADY KNIHOVNICTVÍ STUDIE O MAHENOVI</p>
	<p>To je práce, kterou se pan profesor habilitoval?</p>	
	<p>Ano. Tady mám zajímavý dopis paní Mahenové, který potom přečtu (dopis byl čten na přednášce, pozn. red.), která děkuje, že se někdo věnoval tomu období a oblasti působení Mahena v knihovně. Potom dělali s Vodičkovou terminologický slovník. Nový obor potřeboval ustálit terminologii.</p>	<p>TERMINOLOGICKÝ SLOVNÍK USTÁLIT TERMINOLOGII</p>
	<p>Jedná se o předchůdce dnešní TDKIV přístupné elektronicky na stránkách Národní knihovny?</p>	
	<p>Toto byly prapůvodní začátky, protože toto je z roku 65, to byl základ.</p>	<p>PRAPŮVODNÍ ZAČÁTKY</p>
	<p>Vyšlo to někdy?</p>	
	<p>Vyšlo, mám to doma. Cejpek, Vodičková.</p>	
	<p>Víme, že se pan profesor podílel i na heslech do elektronické databáze</p>	
	<p>Ano, toto byl začátek. Pak ještě vydal Československé knihovnictví, poslání a organizace. To souviselo s jeho přednášením. A pak to vzalo takový zajímavý konec, v roce 1971 dostal zákaz přednášení a byl přeřazen na výzkumné úkoly. V roce 1973 byl propuštěn z fakulty a měl zákaz publikování. A pak začíná jeho působení v Bratislavě.</p>	<p>ČESKOSLOVENSKÉ KNIHOVNICTVÍ Přednášení PROPUŠTĚNÍ Z FAKULTY ZÁKAZ PUBLIKOVÁNÍ</p>
	<p>Když v té době neměl možnost publikovat a nakonec nemohl ani pracovat, jak jste to vy jako rodina zvládali?</p>	

	Měli jsme tatínka na neděli. Já jsem byla samoživitelka, už když byl na vojně, protože tenkrát nebyly příspěvky na děti. Proto jsem šla hned do práce, po 3 měsících, babička hlídala a já jsem měla přestávky na kojení.	TATÍNEK NA NĚDĚLI SAMOŽIVITELKA
	Přestávky na kojení byly zakotveny i v zákoníku práce, že?	
	Ano, to bylo takové docela dramatické. Pak přišla ta Bratislava. Zajímavé bylo, že nikde v Praze ho nechtěli vzít, dokonce nesměli vzít, ani třeba ve výzkumném ústavu na Zbraslavi, takže nakonec se ho ujal pan Kukureli ve Státní technické knihovně v Bratislavě. To byl bratr partyzána Kukureliho a měl v Bratislavě takovou pozici, že si směl dovolit víc než třeba ostatní. A navíc, v Bratislavě byly poměry jiné než v Čechách. Kamarádili spolu bez ohledu na politiku nebo té politice nepřikládali takový význam, takže tam vzniklo kamarádství. Ředitel měl užitek z toho, že dostal výkonného pracovníka, který „narušoval“ pracovní morálku, protože oni nebyli zvyklí dělat takhle naplno. On v té době tam manžel dělal projekty automatizovaný systém právních informací a novinářských informací. Dojížděl Praha - Bratislava 11 let, 1974 - 1985.	BRATISLAVA JINÉ POMĚRY KAMARÁDSTVÍ DĚLAT NAPLNO Narušování pracovní morálky PRAHA- BRATISLAVA Automatizovaný systém právních informací 1974 – 1985
	Proč se vlastně stalo, že nemohl profesor Cejpek publikovat?	
	Proč se to stalo? Někde ve světě byl v roce 1968 nějaký mezinárodní knihovnický sjezd. Dostali od zahraničních účastníků rádio a poslouchali, co se děje v Praze a potom nenastoupili do autobusu společně se sovětskou delegací nebo něco takového.	Mezinárodní knihovnický sjezd
	Tedy zástupný problém?	
	Ano, ale ti co tam byli, to odnesli. Burgetová, Cejpek byli potom na indexu.	BÝT NA INDEXU
	Měla jste vy osobně někdy problémy s tím, že manžel byl na indexu? Třeba v práci?	
	Ne, to nešlo tak daleko. Jenom to, že mu nedali v Praze práci. Vrátil ze s Bratislavy dost pozdě, v roce 1985. Celkem náhodou jeden můj spolužák pracoval v Československém středisku výstavby a architektury na Novotného lávce a tam potřebovali zpracovat projekt automatizovaného systému pro stavebnictví. Takže kvůli tomu ho vzali.	NEDALI PRÁCI PROJEKT Automatizovaný systém pro stavebnictví
	Měl tedy možnost se vrátit do Prahy?	
	Ano, vrátil se do Prahy a měl možnost pracovat na projektu. Asi by mu nedovolili nějaký ideologicky zaměřený projekt, ale toto byl technický směr. Tam oslavil 60 let a už se pomalu blížila penze, když za ním přišli studenti v roce 1989, aby se vrátil na fakultu a od roku 1990 dělal vedoucího ústavu knihovnictví na filozofické fakultě.	PROJEKT BLÍŽILA SE PENZE Vedoucí ústavu knihovnictví

	Dočetla jsem se že, právě v této době zpracovával nové programy studijního oboru?	
	Ano, to přepracovávali.	
	Došlo po návratu z Bratislavy ke zlepšení? Už nebyl tatínek na neděli? Určitě byl pořád velmi zaneprázdněný.	
	No ještě zakládal svaz knihovníků. Já jsem na to byla zvyklá.	SVAZ KNIHOVNÍKŮ
	Mluvili jste doma o práci? Věděla jste, na čem pan profesor pracuje?	
	Pořád se mluvilo. A také se doma i pracovalo. Například když jsme bydleli v Malešicích, akademik Knapp, který dělal s manželem na systému právních informací, právník, který taky nemohl publikovat, volával přesně v poledne, když jsme zasedli k obědu. Pan akademik trochu zadržoval, takže mu to šlo pomalu, než se vypovídal. To jsou takové moje vzpomínky. Pak, když došlo k převratu na fakultě, někteří museli odejít, asi dva tři odešli. Kádr byl v takovém stavu, že manžel pracoval doma. Byla to personální proměna spojená s novou koncepcí, každý pomáhal s přeměnou přednášek .	PRÁCE DOMA System právních informací PŘEVRAAT NA FAKULTĚ PROMĚNA PŘEDNÁŠEK
	Byli jste oba ze stejného oboru, probírali jste práci i doma, shodli jste se vždy, nebyly tam nějaké třecí plochy?	
	Já jsem byla v provozu - v metodickém kabinetu, na pedagogické fakultě v knihovně, v městské knihovně, v Pragensis, a já jsem nosila podněty, nápady, zajímavé knihy. On byl spíše na to filosofické promítání těch problémů, koncepcí. Probírali jsme to každý po svém, já z toho praktického života .	METODICKÝ KABINET PRAKTICKÝ ŽIVOT Podněty, nápady FILOZOFICKÉ PROMÍTÁNÍ
	Spíše jste se tedy doplňovali než by byla u vás doma italská domácnost?	
	Ne to ne, on byl hodně pilný, pořád něco dělal, pořád něco psal. A neměli jsme nikdy auto a pěstovali jsme turistiku, měli jsme kánoe, takže jsme sjížděli Sázavu a Vltavu a napřed jsme měli „pen“ s kajutou a pak kánoe. Měli jsme dva stany, akorát pro dvě děti a dva dospělé. Když jsme pak měli třetí dítě a už jsme se nevešli všichni na tu loď, sehnali jsme na Sázavě takovou světničku, kde jsme bydleli u řeky a loď jsme tam měli zaparkovanou na břehu. A pak bylo další stádium, když jsme tam koupili chatu a už tam zůstali a byli jsme tam 30 let.	POŘÁD PSAL BEZ AUTA CHATA Sázava
	Voda byl váš společný koníček?	
	Ano, a turistika a lyžování a knihovnictví. Já to takhle vyprávím dětem, že když se rozhodovalo v plesové sezóně, jestli půjdeme na ples, tak to skončilo vždycky tak, že jsme jeli radši na lyže. Jak se jezdívало na sobotu, na neděli. Byl to zajímavý život. Za	TURISTIKA Lyže

	ním jezdily různé návštěvy na chatu, i zahraniční.	ZAJÍMAVÝ ŽIVOT NÁVŠTĚVY NA CHATĚ
	Když se potom mohlo cestovat, jezdívali jste spolu?	
	Různě. Manžel třeba jel někam na zájezd se studenty a já jsem jela s městkou knihovnou zase jinam a taky jsme se museli vystřídat doma.	ZÁJEZD SE STUENTY VYSTRÍDAT SE DOMA
	Vzpomenete si, jaký nechala dojem na pana Cejпка návštěva Alexandrijské knihovny?	
	To bylo jeho životní přání. A to už se léčil s rakovinou a paní doktorka mu to nejdřív nechtěla dovolit, pak byl jako náhradník a potom přece jenom jel. Takže si splnil přání. Alexandrijskou knihovnu viděl těsně před zahájením jejího provozu. Byl tam ze skupinou ze SDRUK. Pak jsme spolu byli v Řecku, ale to už byl takový ten pobyt u moře. Různé zahraniční zájezdy jsme absolvovali s knihovnami - Polsko, Bulharsko, Německo - po knihovnách. Taky máme trvalé přátele v Polsku. S paní Jadwigou jsme si i děti vyměňovali. Jejich syn byl u nás na prázdninách, naše děti zase u moře. Ona pracovala v národní knihovně.	Životní přání RAKOVINA ALEXANDRIJSKÁ KNIHOVNA SDRUK PŘÁTELÉ Zahraniční zájezdy
	Četla jsem, že pan profesor dělal pro Český rozhlas přednášky. Jaký byl jeho vztah k rozhlasu?	
	Nejsem objektivní, ale řekla bych, že byl dobrý popularizátor. Měl bohaté, hluboké znalosti a dovedl to podat. Byly to rozhlasové látky, byly asi tři a mělo to vyjít tiskem. Lituji, že se to nepodařilo. Teď se o zveřejnění znovu jedná, název je „Od informační společnosti ke společnosti znalostní“. Je to soubor přednášek. Jsou to takové medailonky, například o knize, knihtisku, je tam třeba rožmberská knihovna, Guttenberg, Mahen jako knihovnická brněnský, Orwell a orwellismus jako otázka nebo problém. Prostě popularizace záležitostí kolem knih a dějin knihoven.	POPULARIZACE Hluboké znalosti LÍTOST MAHEN
	To znamená, že texty pravděpodobně má archiv rozhlasu?	
	Ne. Já jsem měla rukopis asi 30 stránek, ten jsem zkoušela v Karolinu, nějak se jim to nehodilo do edičního plánu. Ve SKIPu neměli dost peněz a nakonec to Filozofická fakulta vzala, ale doktor Papík zrovna dostal nějaký grant, tak se rozhodli, že to zveřejní studentům na internet a studenti si mohou ty stránky z toho vytisknout. Byly to pěkné přednášky, to se mi líbilo.	RUKOPIS PŘEDNÁŠEK ZVEŘEJNĚNÍ NA INTERNETU
	Také vzpomínám na mezinárodní spolupráci s Emilií Curras. Vydala knížku s předmlouvou od Hedviky Kolodějské.	SPOLUPRÁCE S EMILÍÍ CURRAS
	Děti už jsou velké a tak jsem zůstala sama. Celkem máme od dětí 6 vnuků a jednu pravnučku. Manžel se dožil 5 vnuků. Když jsem truchlila po manželově smrti, potěšilo mě, že máme vnuka na	Zůstala sama

	Novém Zélandu v knihovně.	
	Takže máte dalšího knihovníka v rodině?	
	Ano, Aleš Vaněk. Nedávno vydal novozélandské knihovnictví v Bulletinu SKIP. Předtím měl lásku v Holandsku a tam působil také v knihovně. Je to krásná země a knihovny tam jsou nad naše představy, v parku prosklené budovy.	NOVOZÉLANDSKÉ KNIHOVNICTVÍ KNIHOVNY NAD PŘEDSTAVY PROSKLENÉ BUDOVY
	Máte nějakou knihovnu, do které jste se zamilovala, ve které jste chtěla pracovat?	
	Já prošla v knihovnách historickými budovami, pracovala jsem v Karolinu, Klementinu, na pedagogické fakultě a to byly staré budovy. Potom, když jsem skončila a přestěhovali jsme se na sídliště v Malešicích, tak jsem tam v jednom pavilonu v kulturním domě působila v dětské knihovně a spolupracovala se školami. Dělalí jsme literární soutěže. Byla jsem ve školské a kulturní komisi, spolupracovala jsem s učitelkami a tak jsem zase poznala práci úplně jinou, v tom pavilonu učit děti číst a propagovat čtenářství a učit je i psát, aby se uměly vyjadřovat. Tam jsem našla zase další náplň práce. My jsme se s manželem tak doplňovali, on měl tu koncepci a já tu všední knihovnickou práci.	STARÉ BUDOVY DĚTSKÁ KNIHOVNA SPOLUPRÁCE SE ŠKOLAMI PROPAGOVAT ČTENÁŘSTVÍ NÁPLŇ PRÁCE KONCEPCE VŠEDNÍ KNIHOVNICKÁ PRÁCE
	Jaké máte zkušenosti s knihovnami z pozice uživatele nebo čtenáře?	
	Já jsem zůstala na tom sídlišti, máme tam byt, nechci se stěhovat a tak беру tu automatizaci, která tam přišla. Že bych tomu nějak fandila, to se zase tak říct nedá. Manžel mně sice nutil, abych se to naučila, ale já nevím, já jsem zvyklá na ten individuální přístup k dětem a vyhledat jim ty knížky a nerada bych, aby se z knihovny stala pošta, zařízení, kdy nebude práce v knihovně založená na osobním přístupu.	SÍDLIŠTĚ INDIVIDUÁLNÍ PŘÍSTUP K DĚTEM OSOBNÍ PŘÍSTUP
	Mám ještě školy a mateřské školy, kam chodím pracovat s dětmi. Děláme literární soutěže. Jak se díváte na zpolitizovanou situaci kolem nové stavby Národní knihovny?	PRÁCE S DĚTMI
	Já to prožívám dost, protože v Národní knihovně jsem pracovala v Klementinu několik let a je tam ta Kaplického výstava. Abych pravdu řekla, musela jsem se nějak smiřovat s tím projektem, je to hodně moderní tvar, ale zase bych přihlédla k tomu, že provoz bude dokonalý, vejde se tam hodně knížek, expedice bude rychlá, takže to bude mít tyto všechny přednosti, bude to s občerstvením, místo setkávání nad Prahou. Když se na to	MODERNÍ TVAR Smiřování s projektem DOKONALÝ PROVOZ NEBUDOU PONÍZE

	podívám takto, tak jsem tomu začala i fandit. Tak uvidíme, jak to dopadne. Obávám se, že nebudou peníze.	
	Co říkáte názorům některých odpůrců, že skladovat dva výtisky české národní produkce je zbytečné, protože 80% z toho je brak ...?	
	Ne, to ne. Jestli se to někomu líbí, jestli to je nebo není zelený, není důležité, ale Národní knihovnu potřebujeme. V knihovně jsem skoro každý týden a chodím se dívat na novinky.	NÁRODNÍ KNIHOVNU POTŘEBUJEME
	Jaký máte pocit z mladé čtenářské generace, opravdu jde na dětech vidět úpadek čtenářství?	
	No, musí se to podporovat. Čas, který stráví u obrazovky, tomu ubírá. Podporuji myšlenku, aby rodiče četli dětem, aby se čtení podporovalo. Je to potřeba. Víím, že děti využijí počítač i ke studiu, ale číst je potřeba.	PODPORA ČTENÍ Rodiče čtou dětem Potřeba čtení POČÍTAČ
	A poslední otázka. Jaký je váš vztah k Brnu?	
	Vřelý, když jsem dělala ve svazu knihovníků tajemnicí, tak tady byl knihovnický sjezd. A tak jsem posílala pozvánky, byla jsem tu jako organizační síla a taky jsme tu byli jako zástupci studentů, takže máme citový vztah k Brnu. Manžel sem jezdil rád a říkal, že posluchači zde jsou takoví vstřícnější. Byl tady spokojený. A v Opavě taky. Praha je více odcizená.	KNIHOVNICKÝ SJEZD CITOVÝ VZTAH K BRNU VSTŘÍCNĚJŠÍ POSLUCHAČI SPOKOJENOST ODCIZENÁ PRAHA
	Děkujeme za rozhovor.	